

בערות חכם ונבון

ספר

אֱלֹהֵי הַיָּם
אֵל הַיָּם

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די זכיה צו הערן

פונעם ראש ישיבה שליט"א

ליל תשעה באב, שנת תשפ"ב לפרט קטן,

אין קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

צו באקומע ווענגערדיך

דעם ספר
ביטע שרייבט צו:
smbreslev1212@gmail.com

קרית ברסלב ליבערש - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

צו השן רי
הערליכע שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א

רושט:

קול ברסלב
212.444.9191

חיווק פאר אידישע שטוב
212.444.9199

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolsen Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

גרעס נ"ו

קרן הרפסה היכל הקודש
2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691

דְּבָרוֹת קוֹדֵשׁ וּוָאס מִיר הָאָבֶן גְּעָהֶאט די זְכִיָּה צו הָעָרֶן פּוֹנְעִים
רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, מוֹצָאֵי שְׁבֵת קוֹדֵשׁ, לֵיל תְּשַׁעָּה בָּאָב (נִדְחָה),
שְׁנַת תּשפ"ב לְפָרֵט קָטָן, אִין בֵּית הַמְּדַרְשׁ הַיְכָל הַקּוֹדֵשׁ אִין קְרִית
בְּרֶסֶלַב - לִיבְעֶרְטִי יע"א.

מִיר קְלָאָגֶן אוֹיף אונזער חוֹרְבָן

נאָךּ מַעֲרִיב, אַיִדְעֶר מָעַן הָאָט אָנגֶעהוּיבֶן 'מְגַלַּת אֵיכָה', הָאָט דְּעֶר רֵאשׁ
יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א גְּעֻזְאָגֶט:

דְּעֶר הַיִּלְיֶגֶר רַבִּי זָאָגֶט (לִיקוּטֵי מוֹתֵרִין חֶלֶק ב', סִימָן טו): וְהִנֵּה מָה שְׁעֶבֶר אִין,
וּוָאס עָס אִיז גְּעוֹוֶען אִיז מְעַר נִישְׁט דָּא, כִּי כָּבֵד נִשְׂרָף בֵּית־מִקְדָּשֵׁנוּ, דִּי בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ אִיז שׁוִין פֶּאַרְבְּרֶענֶט גְּעוּוֹאָרֶן, אָךְ כַּעַת, שְׁהִשָּׁם יתְבַרְךָ מְצַפֶּה לְשׁוֹב
אֱלֹהֵינוּ וְלַחֲזוֹר וְלִבְנוֹת בֵּית־מִקְדָּשֵׁנוּ, יַעֲצֵט וּוֹאָרְטֶן מִיר אַז דְּעֶר אֵיבְעֶרְשְׁטֶעֶר
זָאל צוּרִיק אויפְבוֹיַעַן דָּעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, רֵאשׁ לָנוּ שְׁלֵא לְעַכְב, חַס וְשָׁלוֹם, בְּנִין
בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, רַק לְהַשְׁתַּדֵּל בְּבִנְיָנוּ, דֶּאָרְפֶן מִיר אַכְטוּנג גְּעָבֶן אַז מִיר זָאלֶן נִישְׁט
צוּרִיק הַאָלְטֶן דָּאס אויפְבוֹיַעַן דָּעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, נָאָר זַען אִיר אויפְצוּבוֹיַעַן.

דְּעֶר רַבִּי זָאָגֶט דָּא, אַז דִּי גֶאנְצֶע זַאךְ וּוָאס מָעַן זִיַּצְט אויף דְּעֶר עָרֵד,
מָעַן קְלָאָגֶט און מָעַן זָאָגֶט 'אֵיכָה', קְלָאָגֶט מָעַן נִישְׁט אויף אַ זַאךְ וּוָאס אִיז
גְּעוֹוֶען, וּוִייל וּוָאס עָס אִיז גְּעוֹוֶען - אִיז מְעַר נִישְׁט דָּא, נָאָר מִיר קְלָאָגֶן אויף
אונזער חוֹרְבָן, בְּשַׁעַת דִּי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גְּעֻשְׁטאַנְען אִיז גְּעוֹוֶען אַ מוֹרָא־דִּיִּגֶע
לִיכְטִיגְקֵיט אִין דִּי וועלֶט, מָעַן הָאָט גְּעֻשְׁפִּירֶט דָּעם אֵיבְעֶרְשְׁטֶן, און יַעֲצֵט אַז
מִיר זַענְען פֶּאַרְטֵרִיבֶן גְּעוּוֹאָרֶן אִין גְּלוּת צוּוִישֵׁן אוֹמוֹת הַעוֹלָם, פֶּאַרְגֶּעסֶן מִיר
פּוֹנְעִים אֵיבְעֶרְשְׁטֶן.

בְּשַׁעַת מָעַן זָאָגֶט אֵיכָה דֶּאָרְף מָעַן אויס־טייטֶשֶׁן דִּי פֶּסוּקִים אויף זִיךְ
אַלֵינֶס, אַז אִיךְ בִּין אִינגאַנְצֶן חָרוֹב וְנִחְרַב, אִיךְ בִּין אַזוִי פֶּאַרזִינְקֶען אִין מֵינַע
שְׁלַעֲכָטֶע מַעֲשִׂים.

נאכ'ן פארזאגן איכה מיט קינות האט דער ראש ישיבה שליט"א
געגעבן א לענגערע שיעור מיט הערליכע דברי התחזקות.

נושא א' - שנת חנם

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן: די הייליגע חכמים דערצייילן
(גיטין נה: גו.) דעם גאנצן סיפור ווי אזוי עס האט זיך אנגעהויבן דעם חורבן
בית המקדש. עס איז געווען א איד וואס האט געהאט א חבר 'קמצא' און א
שוואגער 'בר קמצא', ער האט געמאכט א סעודה, לכבוד א סיום אדער א חתונה,
אדער א מסבה פאר די ארבעטער פון זיין געשעפט, און ער האט געשיקט
א שליח זאל גיין רופן זיין חבר 'קמצא', דער שליח האט געמאכט א טעות,
ער האט גערופן זיין שוואגער 'בר קמצא', אינמיטן די סעודה זעט דער איד ווי
זיין שוואגער זיצט ביי זיין מסבה, איז ער צוגעגאנגען צו אים און אים געזאגט:
"גיי ארויס פון דא, איך וויל דיך נישט זען אין מיין הויז!" האט אים בר
קמצא געבעטן: "איך בעט דיר זייער, פארשעם מיך נישט, אז עס האט זיך
שוין נא אזוי געפירט אז איך בין דא, לאמיר דא זיין! איך בין דיר גרייט צו
באצאלן וויפיל עס קאסט מיין פארציע", זאגט ער אים: "ניין, גיי ארויס פון
דא!" זאגט אים בר קמצא: "איך בעט דיר פארשעם מיך נישט, איך וועל דיר
באצאלן האלב וויפיל עס קאסט דיר די היינטיגע מסבה", האט ער געשריגן
אויף אים: "ניין! גיי ארויס פון דא!" זאגט אים בר קמצא ווייטער: "ווייסט
וואס? איך בין דיר גרייט צו באצאלן וויפיל עס קאסט דיר די גאנצע מסבה,
נאר טשעפע מיך נישט, פארשעם מיך נישט, לאמיר דא זיין", האט ער אים
אנגעכאפט און ארויס געווארפן מיט בזיונות פון זיין הויז.

בר קמצא איז געווארן זייער פארשעמט, עס האט אים זייער געבאדערט
אז דארט זענען געזיצן ערליכע אידן, אלע האבן געזען ווי איינער האט פיינט
א צווייטן, איינער שלאגט א צווייטן, איינער פארשעמט א צווייטן, און קיינער
האט זיך נישט אנגענומען פאר אים, איז ער געגאנגען מסרין אידישע קינדער
צום קיינער, פון דא האט זיך אנגעהויבן די גאנצע חורבן הבית.

פארוואס מיר זיצן נאכאלץ אין גלות?

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא ט:): די ערשטע בית המקדש איז חרוב געווארן ווייל מען האט עובר געווען אויף די דריי הארבסטע עבירות, עבודה זרה, גלוי עריות און שפיכות דמים. ווען מען לערנט נ"ך קען מען עס ממש נישט פארשטיין, מען זעט ווי אידישע קעניגן האבן געדינט עבודה זרה, עס איז נישט געווען קיין איין פלאץ אין ארץ ישראל וואו עס איז נישט געווען קיין צלמים און געטשקעס, אפילו אין בית המקדש האט מען אריין געברענגט אן עבודה זרה; עס איז געווען גלוי עריות; עס איז געווען שפיכות דמים, מען האט געהרג'עט אמת'ע צדיקים און נביאים. האט דער אייבערשטער פארטריבן די אידישע קינדער פאר זיבעציג יאר.

נאך זיבעציג יאר זענען געקומען די הייליגע צדיקים עזרא און נחמיה און צוריק אויפגעבוי'עט דעם בית המקדש, עס איז געווען א הייליגקייט, עס איז מער נישט געווען די אויבנדערמאנטע עבירות, פון דעסט וועגן איז עס אויך חרוב געווארן, פארוואס? וועגן מען האט זיך פיינט געהאט איינער דעם צווייטן.

פירט די גמרא אויס (סו): "ויעדין מרקד בינן", - דאס איז די סיבה פארוואס מיר זיצן נאכאלץ אין גלות, ווייל אידישע קינדער קריגן זיך נאך ארום, די עבירה פון שנאת חנם איז נאכאלץ דא צווישן אונז.

וואס איז דער אפטייטש פון 'גלות'?

יעצט ווען מיר זיצן אויף דער ערד און מיר וויינען אויפ'ן חורבן בית המקדש, דארפן מיר זען וואס מיר קענען טון צוריק אויפצובויען דעם בית המקדש. מיר האבן געהערט פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו הונדערטער מאל, ביי אלע שיעורים האט דאס מוהרא"ש דערמאנט, און די אלע וואס זענען יעצט מקורב געווארן קענען לערנען און ליינען די בריוון, וועלן זיי דארט זען ווי מוהרא"ש שרייבט בריוו נאך בריוו: "וואס איז דער אפטייטש פון 'גלות'? - פיינטשאפט!" אז אידישע קינדער האבן זיך פיינט איינער דעם צווייטן, מען קען זיך נישט לייזן, מען קען זיך נישט סובל זיין - דאס איז דער גלות!

דער יצור הרע איז זיך מתלבש אין מצות

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן א) אז דער יצור הרע איז זיך מתלבש אין מצות און אזוי פארנארט ער דעם מענטש אַוועק צו גיין פונעם אייבערשטן; דער יצור הרע רעדט איין דעם מענטש ער זאל מאכן א מחלקת לשם שמים, ער זאגט פאר'ן מענטש: "דו ווייסט, עס איז א מורא'דיגע מצוה פיינט צו האבן דעם", "עס איז א מורא'דיגע מצוה צו מבזה זיין דעם איד", "עס איז א מורא'דיגע מצוה צו טשעפען יענעם איד", דארף מען זיך יעצט פארנעמען און אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם אז איך זאל נישט פיינט האבן קיין שום איד אפילו ווען עס קוקט אויס צו זיין א מצוה.

על כל פנים אונז תלמידי היכל הקודש' וואס מיר זענען מקורב געווארן צום רבין, און די קהילה ווערט גרעסער און גרעסער, דארפן מיר זען צו טון אלעס אין דער וועלט אז מיר זאלן כאטשיג האבן אפאר ריינע אמות, מוהרא"ש פלעגט זאגן "ריינע ד' אמות"; אז מען קומט זיך צוזאם אין איין בית מדרש, אין איין חבורה, זאלן מיר זיך נישט פיינט האבן, מיר זאלן זיך קענען ליידן איינער דעם צווייטן.

אלע טראכטן אנדערש

אונדאי איז דא חלוקי דיעות איינער מיט'ן אנדערן, אבער דאס איז די שיינקייט פון די וועלט, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פרכות נח:): "כשם שפרצופיהן שונות, כך דעותיהן שונות", אזוי ווי אלע זעען אויס אנדערש - אזוי טראכטן אלע אנדערש; דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט אז יעדער זעט אויס אנדערש, יעדער טראכט אנדערש, יעדער האט אן אנדערע מיינונג, אן אנדערע טעם, אן אנדערע געדאנק, און אן אנדערע וועג ווי אזוי ער לעבט, און מיט דעם אלעם האב איך דיך נישט פיינט, דו האלט אנדערש פון מיר און איך האלט אנדערש פון דיר, און עס איז גוט, מיר דארפן נישט האלטן אייניג, למעשה גלייבן מיר אלע צוזאמען אין איין באשעפער און אין צדיקים, מיר האבן זיך נישט פיינט.

זיין באַחדות מיט יעדן, מיינט נישט אז איך דארף זיך אַנטון אזוי ווי דיר, אז דו גייסט שבת מיט א שטריימל - דארף איך זיך אויף אַנטון א שטריימל, אז דו גייסט שבת מיט א הוט - דארף איך זיך אויסטון מיין שטריימל און אַנטון א הוט, אָדער אז דו גייסט אָן א הוט - דארף איך אויף גיין אָן א הוט... - גיין! איך פיר זיך ווי אזוי איך פיר זיך, און דו פיר דיך אזוי ווי דו פירסט דיך, איך האב מיינע שיטות און דו האסט דיינע שיטות, אָבער מיר האָבן זיך נישט פיינט!

איי, וואס וועט מען זען אויבן אין הימל, ווער איז דער עכטער איד צווישן אונז אַלע? - דער ענטפערט איז: אַלע דריי זענען עכטע אידן! איך מיט די שטריימל, דו מיט די הוט און דו אָן די הוט, אַלע זענען מיר עכטע אידן; איך גיי מיט ווייסע זאקן שבת, דו גייסט מיט שיינע הויזן - און אַלע זענען מיר עכטע אידן, עס איז נישט דא א וועג וואס נאר אזוי דארף מען גיין.

דאס איז תשעה באב, אידישע קינדער וועלן זיך אויפהערן פיינט האבן, איך דארף מיר נישט משדך זיין מיט יעדן, איך וועל זיך משדך זיין נאר מיט מיין גאטונג מענטשן, אָבער פיינט האבן? - ! מען טאר זיך נישט פיינט האבן, מען דארף זיך קענען ליידין!

אַלע צוועלף שבטים זענען עכט

יעקב אבינו האט געהאט צוועלף שבטים, און אַלע צוועלף שבטים זענען עכט, עס איז דא אַלע סארטן מנהגים און אַלע סארטן נסחאות, איך בלייב מיט מייין וועג און דו בלייב מיט דייין וועג און מיר האָבן זיך נישט פיינט. מען זעט אין די בריוון ווי מענטשן פרעגן מוהרא"ש צי זיי זאלן משנה זיין דעם נוסח ביים דאווענען? מוהרא"ש ענטפערט זיי: זיי נישט משנה קיין ווערטער ביים דאווענען, דו דאווען דייין נוסח פון וואו דו קומסט, און איך דאווען מייין נוסח פון וואו איך קום.

דער רבי האט אמאל געזאגט: איך מיש זיך נישט אין נוסח, אויסער ביי איין פלאץ, סוף ישתבח דארף מען ענדיגן: "מלך יחיד חי העולמים", נישט

"קל חי העולמים", ווייל ישמבח איז איין לאנגע ברכה מיט ברוך שאמר, און אזוי ווי מען זאגט ביי ברוך שאמר: "יחיד חי העולמים", דארף מען ענדיגן מעין הפתיחה. - "אבער די גאנצע דאווענען מיש איך זיך נישט אין נוסח, יעדער זאל דאווענען ווי אזוי ער דאווענט".

גאר קליינע קינדער האבן שוין קנאה

א מענטש ווערט געבוירן מיט שלעכטע מדות, אפילו ווען ער איז נאך גאר קליין, דאס איז דער סיבה פארנוואס דער אייבערשטער האט באשאפן דעם מענטש פֿדי ער זאל זיך אויסארבעטן זיינע מידות. מוהרא"ש פֿלעגט אראפ לייגן ווי אזוי מען קען זען ווי אפילו די גאר קליינע קינדער האבן שוין קנאה; מען זעט ווען א קינד ווערט געבוירן געבן אים אלע פֿבוד, יעדער טשאטשקעט זיך מיט אים, אלע קוקן אויף אים, ווי נאר עס קומט א גייע בעבי הייבט מען זיך אן שפילן מיט די גייע בעבי, קען מען זען ווי דער עלטערער קינד וועט שטילערהייט צוגיין צום בעבי אים געבן א ציפֿ אדער אראפ ווארפן, אדער אים שלעפן ביים קארג, ווען מען פֿרעגט אים: "פֿארנוואס טוסטו דאס?" וועט ער זיך מאכן ווי ער האט גארנישט געמיינט, ער וועט שנעל לויפן אים פֿרענגען א צומי און א באטי...

עלטערן דארפן אריין לייגן גוטע מדות אין יונגע קינדער, צום ביישפיל, ווען א קינד שפילט זיך מיט זיינע שכנים און ער האלט א נאש אין די האנט, און דער שכן בעט אים פון זיין נאש, זאל מען אויסלערנען דעם קינד ער זאל געבן אביסל פֿאר'ן שכן, אפילו דער קינד וויל נישט און טענה'ט: "איך וויל נישט געבן, עס איז מיינס!" זאל מען אים אויסלערנען גוטע מדות: "געב אנוועק פאר א שכן", אזוי אויך דארפן די מלמדים אריין לייגן אין זייערע תלמידים זיי זאלן אויפֿוואקסן מיט פֿארגינען פאר אנדערע, אז א קינד פֿרענגט אין חדר א שפילצייג און האט שוין געענדיגט שפילן מיט דעם, קומט א חבר און בעט עס פון אים, זאגט דער קינד: "גיין! עס איז מיינס!" זאל מען אים אויסלערנען "לאז דיין חבר שפילן מיט דיין שפילצייג!"

מיר וויינען און קלאגן אויף די יעצטיגע חורבן

פאר מען האט געליינט איכה האבן מיר פארגעלערנט וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב', סימן טו) אויף וואס מיר קלאגן היינט; וואס עס איז געווען איז מער נישט דא, די בית המקדש איז שוין פארברענט געווארן פאר צוויי טויזנט יאר צוריק, אויף וואס וויינען מיר? אויף וואס קלאגן מיר? מיר וויינען און קלאגן אויף די יעצטיגע חורבן, אז יעדער מענטש איז פארנומען מיט זיך, מען האט נישט קיין פלאץ פאר א צווייטן, מען האט נישט קיין געפיל פאר א צווייטן, מען קען נישט ליידן א צווייטן.

גאר שיינע מעשיות פון תפלה

דער נאטור פון א מענטש איז נאר צו טראכטן פון זיך, איך, איך, איך... און אויב עס דאכט זיך אים אז פארן צווייטן גייט גוט, מער און בעסער פון אים, הייבט ער שוין אן צו האבן א באהאלטענע שנאה אין הארץ אויף יענעם. דארף מען אסאך גיין התבודדות בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו האבן שיינע מדות.

מען הערט אלץ אינגעלייט דערציילן שיינע מעשיות פון תפלה, "איך האב פארלוירן א זאך, איך האב געזוכט פארקינג, איך האב געדארפט געלט, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן", דאס זענען מעשיות וואס מענטשן שעמען זיך נישט צו דערציילן, נאכדעם איז אבער דא גאר שיינע מעשיות פון תפלה וואס א מענטש בעט דעם אייבערשטן ימים ושנים ער זאל קענען טוישן א מדה, דאס איז די שענסטע מעשיות פון תפלה, אבער מען שעמט זיך עס צו דערציילן, ווי אזוי זאל איך זאגן פאר מענטשן וואס פאר א שלעכטע מדות איך האב געהאט? אבער אמאל אמאל הערט מען אויך אזעלכע מעשיות, ווען מען שמועסט מיט א חבר, רופט זיך איינער אן: "איך האב געהאט דער שלעכטע נאטור און איך האב אסאך געבעטן דעם אייבערשטן, ביז איך האב עס אויסגעארבעט".

אויסוויינען און אויסקרעכצן

אזוי ווי דער רבי האט דערצייילט (שבת ה"ו, סימן כב) אז אין די יונגע יארן פלעגט ער זיך זייער שנעל אויפרעגן און ער פלעגט זייער אסאך וויינען צום אייבערשטן אז ער זאל נישט האבן די מדה פון כעס, יארן האט ער געוויינט צום אייבערשטן: "רבנו של עולם העלף מיר איך זאל זיך נישט אויפרעגן", ביז דער אייבערשטער האט אים געהאלפן אז ער האט אויסגעארבעט זיינע שילעכטע נאטורן.

דאס קען יעדער איינער איינער נאכמאכן, אז איך האב א שילעכטע מידות, איך קען נישט פארגינען א צווייטן, איך וויל נאר אז מיר זאל גיין גוט און פאר אנדערע נישט, גיי וויין עס אויס צום אייבערשטן, מאך התבודדות אויף דעם, זאג: "רבנו של עולם ווען וועל איך שוין האבן אין מיר גוטע בלוט? ווען וועל איך שוין האבן גוטע אדערן? פארנוואס בין איך אזוי שילעכט?" דאס דארף מען אויסוויינען און אויסקרעכצן איינמאל און נאכאמאל.

התבודדות קען מען נישט צונעמען

דאס איז די זאך פון תשעה באב, איך גיי אנהייבן ליב האבן א צווייטן, איך גיי מאכן פלאץ אין מיין הארץ פאר א צווייטן, און דאס איז מען נאר זוכה דורך 'התבודדות ותפלה'; דער רבי האט אונז געגעבן א מתנה מיר זאלן רעדן צום אייבערשטן, תשעה באב האט מען פון אונז צוגענומען די משניות, די גמרא, [תשעה באב נאכמיטאג נאך מנחה מעג מען נאר לערנען די שיעורים וואס מען איז צוגעוואוינט צו לערנען יעדן טאג], אבער 'התבודדות' קען מען נישט צונעמען פון א מענטש, עס איז נישט דא קיין צייט אין יאר וואס דעמאלט קען מען נישט רעדן צום אייבערשטן.

איך וועל בעטן דעם אייבערשטן איך זאל האבן פלאץ פאר א צווייטן, איך זאל ליב האבן א צווייטן, איך זאל פארגינען פאר א צווייטן, איך זאל קיינמאל נישט זיין ברוגז אויף א צווייטן, איך זאל וויסן אז אלעס איז דער אייבערשטער. אלע שנאות, אלע קנאות, אלע רשעות, הייבט זיך אן ווען

א מענטש פארגעסט פונעם אייבערשטן, ווען א מענטש ווייסט אז דער אייבערשטער איז מנהיג את העולם, דער אייבערשטער פירט די וועלט, דער אייבערשטער מאכט אלעס, דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער האט מיר געגעבן די לעבן, דער אייבערשטער האט מיר געגעבן די משפחה, דער אייבערשטער האט מיר געגעבן דעם שכן, דער אייבערשטער האט מיר געגעבן דעם שותף, דער אייבערשטער האט מיר געגעבן דעם ארבעטער, דער אייבערשטער האט מיר געגעבן דעם בעל הבית, דער אייבערשטער האט מיר געגעבן דעם נערוון קריכער, דער אייבערשטער האט מיר געגעבן דעם אנשיקעניש, וואס איז שייף זיך צו קריגן? וואס איז שייף צו מאכן מחלקת? וואס איז שייף צו ווערן אויפגערעגט? ! אלעס קומט דאך פונעם אייבערשטן!

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: בפרט דא אין שטעטל, אז עס ווערט נתרבה משפחות, דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם העלה מיר איך זאל נישט האבן מיט קיינעם צוטון, און ווען איינער קומט מיר דערציילן עפעס א מעשה אויף א צווייטן, אדער מען זעצט זיך צוזאם עטליכע חברים און מען הייבט אן רעדן אויף דעם און יענעם, זאל איך אנטלויפן פון דארט, וואס דארף איך הערן יענעמ'ס מעשיות? ! העלה מיר, איך זאל נאר זוכן וואו איך קען מאכן ליבשאפט פון איינעם מיט'ן צווייטן".

תקיעת שופר דרשה פון מוהרא"ש

איך האב איין יאר זוכה געווען צו הערן א תקיעת שופר דרשה פון מוהרא"ש, עס איז געווען אזא פחד און שרעק, מוהרא"ש איז ארויף אויפ'ן בימה פאר תקיעת שופר, ער האט אנגעפאנגען אזוי צו וויינען און געזאגט: "איך בעט ענק ברחמים, אויב איינער האט פיינט א צווייטן זאל ער ארויסגיין פון בית המדרש, איך וויל נישט האבן דא אין אונזער מנן איינער וואס האט פיינט א צווייטער איד", און דער גאנצער עולם האט אנגעהויבן צו וויינען.

אז מיר זענען געקומען דא צום רבי'ן, דארפן מיר זען זיך צו קענען ליידין איינער דעם צווייטן, זיך איבערבעטן איינער דעם צווייטן און מותר זיין איינער פאר'ן צווייטן.

די זעלבע זאך איז מיט א אידישע שטוב, עס מוז זיין שלום, מען מוז לייגן אלעס אין די זייט, מען דארף נישט 'אזוי טון' און 'אזוי טון', לייג אלעס אין די זייט אבי עס זאל זיין שלום, מאן און ווייב זאלן זיך ליב האבן, די קינדער זאלן זיך ליב האבן, דאס וועט ברענגען משיח.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין זיך אנהייבן איבערפעטן און לעבן בשלום.

נושא ב' - עס איז מיט גרויס חסדים!

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית כט.) ווען די אידישע קינדער האבן נישט געגלייבט אז דער אייבערשטער וויל טון גוטס, האבן זיי געשיקט מרגלים זיי זאלן קוקן צי ארץ ישראל איז טאקע א גוטע לאנד, ווען די מרגלים זענען צוריק געקומען האבן זיי גערעדט לשון הרע אויפן אייבערשטן און ארץ ישראל, שטייט אין פסוק (במדבר יד, א): "ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויכפו העם בלילה ההוא", אלע אידן האבן געוויינט יענע נאכט, "אמר רבה אמר רבי יוחנן: אותו לילה ליל תשעה באב היה", זאגט דער הייליגער רבי יוחנן, יענע נאכט איז געווען תשעה באב, האט דער אייבערשטער געזאגט: איך האב ענק דאך צוגעזאגט צו געבן ארץ ישראל, די שענסטע זאך אויף דער וועלט, און "אתם בכיתם בכיה של חנם", איר וויינט אומזיסט, "ואני קובע לכם בכיה לדורות", וועל איך ענק ברענגען אויף וואס צו וויינען.

אלע יארן רעדן מיר פון דעם וואס מוהרא"ש האט אויז נאכגעזאגט פון הייליגן רבי נתן, רבי נתן האט געזאגט: "ווען א מענטש וויינט" - מען רעדט נישט דא ווען א מענטש וויינט צום אייבערשטן ווייל ער ווייסט אז דער אייבערשטער איז דא און דער אייבערשטער טוט מיר גוטס און איך וויין ווייל עס טוט מיר וויי, דאס איז דאך די שענסטע זאך, מען רעדט דא ווען א מענטש וויינט פון עצבות און מרה שחורה, פון פארלוירןקייט, וואס גייט זיין? 'עס

איז געפערליך, - "זאגט דער אייבערשטער: דו טראסט מיך נישט? דו מיינסט אז איך וויל דיר טון שלעכטס? ! וועסטו באקומען שלעכטס חס ושלום!"

דער הייליגער רבי נתן זאגט: ווען מען פֿרעגט אַ מענטש "וואס טוט זיך?" אויב ענטפערט ער: "עס איז מיר אזוי געפערליך", זאגט דער אייבערשטער: "דו זאגסט אז עס איז געפערליך? וועל איך דיר ברענגען זאכן וואס וועט טאקע זיין געפערליך", אויב ענטפערט ער: "געלויבט דעם אייבערשטן, דער אייבערשטער איז אזוי גוט צו מיר!" זאגט דער אייבערשטער: "דו זאגסט אז עס איז דיר אזוי גוט? וועל איך דיר ברענגען זאכן וואס וועט דיר טאקע זיין גוט!"

דאס איז די גרעסטע גייעס!

איך האב אריין געברענגט צווישן די בחורים, ווען מען פֿרעגט איינעם: "וואס מאכסטו? דערצייל מיר עפעס א גייעס", זאל מען ענטפערן: "ווילסט הערן א גייעס? דער אייבערשטער האט מיך ליב!" דאס איז די גרעסטע גייעס! איך וויל אז די מלמדים זאלן עס אויך אריין ברענגען אין די קינדער, זיי זאלן ענטפערן: "דער אייבערשטער האט מיך ליב, דער אייבערשטער איז זייער גוט צו מיר."

אמאל טרעפט א זיידע זיין אייניקל, אדער א פעטער זיין נעפיו, זיי פֿרעגן: "וואס טוט זיך? דערצייל מיר עפעס", זאל מען ענטפערן: "דו ווילסט זאל דיר עפעס דערציילן? דער אייבערשטער האט מיך ליב! דער אייבערשטער איז זייער גוט צו מיר!"

מענטשן זענען נישט צוגעוואוינט צו הערן רעדן אזוי אפן פונעם אייבערשטן, אפילו צווישן די לומדים וואס זיצן און לערנען, רעדט מען צווישן זיך תורות, בחינות און ענינים, אבער רעדן אזוי אפן פונעם אייבערשטן, מיט אזא גלוי אלקות - דאס נישט, און דאס איז דער גלות, אז דער יצר הרע מאכט פארגעסן פונעם אייבערשטן.

די גוים האבן טאקע פארברענט דעם בית המקדש, דער אייבערשטער

האט אונז פארטריבן פון ארץ ישראל, אָבער דער אייבערשטער איז מיט אידישע קינדער, דער אייבערשטער האט זייער ליב אידישע קינדער.

א סגולה אויף אלעס

אסאך מאל קומען צו מיר אינגעלייט, זיי פֿרעגן: "ראש ישיבה, איך דארף אן עצה, איך דארף ישועה, איך דארף א סגולה", דער מוטשעט זיך מיט פֿרנסה, דער מוטשעט זיך מיט געזונט, - זאג איך: ווער וויל א סגולה אין לעבן וואס איז בְּדוּק וּמְנוּסָה, עס אַרבעט וואונדערליך אויף וואס אימער, אויף געזונט, אויף א שידוך, אויף פֿרנסה, אויף א הויז, אויף א קאר, עס איז א סגולה אויף אלעס, דאנק דעם אייבערשטן! זאג פֿאר'ן אייבערשטן: "שפּח אייבערשטער פֿאר מיין לעבן! ביסט אזוי גוט צו מיר!" - אז מען דאנקט דעם אייבערשטן געבט דער אייבערשטער נאך גוטע זאכן.

מען דארף אָנהייבן זוכן דאס גוטס אין לעבן, עס קען נישט זיין אז עס זאל זיין נאר שלעכט, אפילו א מענטש וואס איז פול מיט יסורים, מוז קענען טרעפן עפעס גוטס אין זיין לעבן. דער הייליגער רבי נתן האט אזויפיל געליטן אין לעבן, ער האט זיך געמוטשעט מיט די קינדער, ער האט זיך געמוטשעט מיט די ווייב, ער האט זיך געמוטשעט מיט פֿרנסה, ער האט זיך געמוטשעט מיט זיינע עלטערן; אוי וואס רבי נתן האט אלץ געליטן, וואס מען האט אלץ געטון מיט רבי נתן, מען האט אים פֿארטריבן, ער האט געהאט מתנגדים, מען האט אים געוואלט לייגן אין תפיסה, מען האט אפילו איינמאל געדינגען איינער זאל אים הרג'ענען, נאר יענער האט נעבעך גענומען א צווייטן און רבי נתן איז געראטעוועט געווארן, אָבער ווען מען פֿלעגט אים פֿרעגן: "וואס מאכסטו?" האט ער אלץ געזאגט: "עס איז נאך מיט גרויס חסדים!"

א צווייטער וואלט שוין לאנג געוויינט, א צווייטער וואלט שוין לאנג געשאלטן רחמנא לצלן, א צווייטער וואלט שוין לאנג געזאגט: "דער אייבערשטער איז ברוגז אויף מיר, דער אייבערשטער שלאגט מיר", ווי מען הערט ליידער אזעלכע אויסדרוקן פון מענטשן, מענטשן כאפן זיך נישט ווי אזוי זיי רעדן, מען דארף רעדן צום אייבערשטן מיט דרף ארץ, מען קען נישט

זאגן: "איך פרובר צו לערנען און דאווענען און דער אייבערשטער שלאגט מיך, דער אייבערשטער איז ברוגז אויף מיך", - דער אייבערשטער שלאגט נישט! דער אייבערשטער איז נישט ברוגז! פארוואס רעדסטו אזוי?!

דער אייבערשטער האט נישט פיינט אידישע קינדער!

פאריגע וואך האבן מיר געהאט דעם פסוק (דברים א, כז): "ותאמרו בשנאת ה' אתנו הוציאנו מארץ מצרים", די אידישע קינדער האבן זיך אפגערעדט, צוליב די פיינטשאפט פונעם אייבערשטן האט ער אונז ארויס געצויגן פון לאנד מצרים. זאגט רש"י: "והוא היה אוהב אתכם, אבל אתם שונאים אותו", באמת האט דער אייבערשטער ענק נא ליב, נאר ענק האבן אים פיינט. "משל הדיוט אומר: מה דבלבך על רחיקך, מה דבלבך עלך", דאס איז אזוי ווי דער משל פון מענטשן, וואס דו טראכסט אויף דיין חבר, מיינסטו אז יענער טראכט אויף דיר; דער אייבערשטער האט נישט פיינט אידישע קינדער!

דער יצר הרע קומט און רעדט איין דעם מענטש: "דו האסט געזינדיגט, דו ביסט שוין פארטריבן פונעם אייבערשטן, דו דארפסט שוין זיין בעצבות און מרה שחורה", - דאס איז ליגנט, דער אייבערשטער האט ליב אידישע קינדער, דער אייבערשטער ווארט אז מען זאל רעדן צו אים, דער אייבערשטער ווארט מען זאל צוריק קומען צו אים, דער אייבערשטער ווארט מען זאל תשובה טון, מען זאל אים איבערבעטן און זיך מתנודה זיין, אזוי ווי א טאטע ווארט זיין קינד זאל קומען אים איבער בעטן: "טאטי, זיי מיר מוחל", "טאטי, איך גיי שוין זיין וואויל", דאס וויל דער אייבערשטער, זאג פארן אייבערשטן: "רבנו של עולם איך בין אראפגעפאלן אין אן עבירה, זיי מיר מוחל, איך גיי שוין זיין וואויל", - און דער אייבערשטער וועט אננעמען דיין תשובה.

לאמיר זיך דאס פארנעמען, אנהייבן רעדן שוין, געענדיגט מיט וויינען; אז מען פרעגט דיר: וואס מאכסטו? ענטפער: "שפוח אייבערשטער!" וואס הערט זיך? "ברוך השם!"

שם שמים שגור בפיו

ווען יוסף הצדיק איז געווען אין תפיסה, שטייט אין פסוק (בראשית לט, ג):
 "וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי ה' אִתּוֹ", זיין הער האט געזען אז דער אייבערשטער איז
 מיט יוסף, פֿרעגן די הייליגע חכמים (מדרש תנחומא וישב ח) ווי אזוי האט דער גוי
 פוטיפר געזען אז דער אייבערשטער איז מיט יוסף? נאר ער האט געזען: "שם
 שמים שגור בפיו", דעם אייבערשטן'ס נאמען איז אים געליגן אין מויל!

דאס קען מען גלייך זען, ווען מען פֿרעגט א אינגל, א בחור אדער
 אינגערמאן: וואס מאכסטו? וואס הערט זיך? אויב ער ענטפערט: "ברוך
 השם", "שפוח אייבערשטער פאר מיין לעבן", "דער אייבערשטער איז דא",
 "דער אייבערשטער איז גוט צו מיך!" איז א סימן אז ער איז אן ערליכער איד,
 דער אייבערשטער איז מיט אים.

דער אייבערשטער איז מיט אים

א מענטש קען גיין מיט א גרויסע הוט, מיט א שיינע רעשוואלקע, און
 גייט נאך איינגעבויגן, ער קוקט ממש אויס ווי אן ערליכער איד, אבער עס
 מיינט נאכנישט אז ער איז אן ערליכער איד, קען זיין ער דארף פשוט אביסל
 אויפמערקזאמקייט (אטענשאן), וואס האט ער מיט'ן אייבערשטן? וואס איז ער
 חשוב? ער רעדט נישט קיין איין דיבור פונעם אייבערשטן? פֿרויביר עס
 אויס, פֿרעג אים: וואס טוט זיך? ער ענטפערט: "גארנישט!" וואס מאכסטו?
 ער ענטפערט: "ווער זאגט איך מאך?!"

אז מען וויל וויסן צי דער אייבערשטער איז מיט א מענטש, הער וואס
 ער רעדט; אז דו הערסט אים רעדן פונעם אייבערשטן איז א סימן אז דער
 אייבערשטער איז מיט אים, אבער אז מען הערט נישט אייבערשטער פון זיין
 מויל, ווער רעדט נאך אז ער רעדט 'ניבול פֿה, דארף מען שטיין זייער ווייט
 פון אים.

האב נישט מורא פון דיין מענעדזשער

מען דארף זייער אכטונג געבן פון איינעם וואס רעדט ניבול פֿה; קיינמאל

זיף נישט דרייען מיט בחורים וואס רעדן עבירות, קיינמאל זיף נישט דרייען מיט בחורים וואס רעדן ניבול פה. אפילו א גוטער בחור, אויב וועט ער זיף דרייען מיט בחורים וואס רעדן אזוי האלב-וועגס שמוציג, וועט ער אויף רחמנא לצלן אריינפאלן אין שאול תחתית.

די זעלבע זאך איז מיט אינגעלייט ביי די ארבעט; האב נישט מורא פון דיין מענעדזשער, אויב דיין מענעדזשער שרייט שמוץ שמוץ, זאלסטו אים זאגן: "קוק אהער, אדער הערסטו אויף רעדן שמוציג אדער גיי איף ארויס פון דא!" אפער וועט ער ווערן דערשראקן די ערשטע מינוט, "דו זאגסט מיר וואס צו טון?!" - אבער מארגן וועט ער דיך מכבד זיין.

דאס איז אויף אן עצה פאר ווער עס ארבעט מיט גוים, צום ביישפיל אז דו ארבעטסט אין פלאמינג, דו האסט גוים וואס העלפן דיר אין פלאמינג, זאלסטו זיי זאגן: "דא קען מען נישט רעדן עבירות!" זאג עס מיט א שטארקקייט, האב נישט מורא.

מען ווערט נאכגעשולעפט

נישט דא אזא זאך פון רעדן עבירות, ווייל ווי געלונגען דו ביסט און ווי ערליך דו ביסט, ווערט מען נאכגעשולעפט נאך וועמען מען דריידט זיך, אז דו דרייסט זיך מיט גוטע חברים וואס רעדן פונעם אייבערשטן און פון אמונה, וועסטו פלוצלינג אנהייבן רעדן פונעם אייבערשטן, און אז דו דרייסטו זיך מיט מענטשן וואס רעדן שמוציג וועסטו אויף אנהייבן רעדן שמוציג.

דאס איז די מעלה אז מען קומט אין 'היכל הקודש', ווייל ווי נישט ווי - הייבסטו אויף אן צו שמעקן גוט, אזוי ווי א מענטש וואס גייט אריין אין א בשמים געשעפט, ער וויל קויפן א מתנה פאר זיין ווייב, למעשה האט ער זיך נישט געקענט צוזאמקלויבן, ער האט גארנישט געקויפט, אבער ווען ער קומט ארויס, האט זיך אין אים עפעס אנגעקלעבט, ער שמעקט שוין אויף גוט. אדער א מענטש וואס דריידט זיך נעבן איינעם וואס רייכערט, וועלן אים מענטשן פרגעגן: "דו רייכערסט?" די ווייב וועט שוין נישט וועלן שטיין

נַעֲבֹן אִים, זִי וְוַעַט אִים זָאגן: "הָאָסְט אָנגֶעהוּיבן צו רִיכְעֶרן", און עַר וְוַעַט זײַך פֿאַרענטפֿערן: "אײַך האָב נישט גערייכערט, אײַך בין נאר געזיץ אין קאר נעבן אײנער וואס רייכערט", זי וועט עס אָבער נישט גלייבן ווייל ער שמועקט ממש כאילו ער האט גערייכערט.

אז מען דריידט זײַך נעבן אײנעם וואס שמועקט גוט - הייבט מען אויף אן צו שמועקן גוט, און אז מען דריידט זײַך נעבן אײנעם וואס שמועקט נישט גוט - הייבט מען אויף אן נישט גוט צו שמועקן; די זעלבע זאך איז, ווען מען דריידט זײַך נעבן אײנעם וואס רעדט פון אַמונָה, וועסטו אויף אָנהײבן רעדן פון אַמונָה, און אז מען דריידט זײַך נעבן אײנעם וואס רעדט יאוש ווערטער, קללה ווערטער, וועסטו אויף פּלוצלינג אָנהײבן רעדן די ווערטער.

פאלגט מיר, האט נישט מורא, גיי צו דיין בעל הבית און זאג אים: "קוק אהער, דו ביסט זייער א וואוילער בעל הבית, אָבער אז אײַך אַרבעט דא קען מען נישט רעדן שמוציג!" אונדאי וועט ער ווערן אַביסל בייז: וואס הייסט? דו וועסט מיר נישט זאגן וואס צו טון, דאס איז מיין ביזנעס, דאס איז מיין בנן און אײַך וועל דא טון וואס אײַך וויל, זאלסטו אים נאכאמאל זאגן אן מורא: "קוק אהער, צו מיר קענסט נישט רעדן שמוציג!"

מענטשן וויסן שוין אז אין היכל הקודש קען מען נישט רעדן שמוציג; אײַך האָב שוין געהערט אסאך גריסן, ווי מענטשן דערציילן מיר אז זייער בעל הבית האט זײַך אויסגעדרוקט: "אַה, אײַך האָב פארגעסן אז אין היכל הקודש קען מען נישט רעדן עבירות", יא, אזוי איז עס, אין היכל הקודש קען מען נישט רעדן עבירות.

ער לערנט זײַך אויס פון זיינע חברים

ביי קינדער זעט מען דאס זייער שנעל, ווען מען שיקט א נייע אינגל אין חדר אריין, קומט ער אהיים מיט נייע ווערטער, "משוגענער", "צעדרייטער", ווערטער וואס ער האט נאך קיינמאל נישט געהערט אינדערהיים. ביי אונז אינדערהיים ניצט מען נישט די ווערטער, אז אײַך הער א קינד זאגן אזעלכע

ווערטער, זאגט מען אים אז מען גייט אריין לייגן פּעפּער אין זיין מויל! מען זאגט נישט ארויס דעם ווארט "משוגענער", "צעדרייטער", אָבער אז ער גייט אין חדר לערנט ער עס זיך אויס פון זיינע חברים מיט וועם ער דריידט זיך.

משפחה טעקסט גרופע

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: אז דו ביסט ארויפגעסיינט אויף א 'משפחה טעקסט גרופע' - קודם כל, אז דו ווילסט מיר פאלגן, זאלסטו וויסן אז באמת דארפסטו עס בכלל נישט האבן, אויב מען וועט דיר זאגן אז מיטן נישט זיין אויף די גרופע צעברעכסטו די משפחה, זאלסטו וויסן דאס הייסט נישט צעברעכן א משפחה, דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן איך האב חתונה געמאכט דריי קינדער און מיר האבן נישט קיין משפחה גרופע, די משפחה איז נישט צעפאלן... און איך קום פון א משפחה מיט פערצן געשוויסטער און מיר האבן אויך נישט קיין משפחה גרופע.

איך זאג דיר "דו דארפסט נישט קיין גרופע", שייד זיך אפ פון אלע גרופעס, די טעלעפאון איז געמאכט געווארן צו האבן מנוחה, אז איך דארף איינעם רופן זאל איך אים קענען רופן, און אז מיין ווייב זאל מיך קענען רופן, די טעלעפאון איז נישט געמאכט געווארן צו ווערן משוגע, יעדע רגע ווען איינער איז לאנגווייליג, איינער האט נישט וואס צו טון, זאל ער קענען עפעס ארויסשיקן, א מענטש האלט אינמיטן לערנען אדער טון עפעס, דארף איך ווערן געשטערט יעדע סעקונדע פון יעדע נארישקייט?!

אָבער אז דו ווילסט יא זיין אויף א גרופע, זאלסטו פון איין זאך אכטונג געבן, אז איינער שרייבט זיך ניבול פה, גיי אראפ פון דעם! ווייל באלד רעדסטו אויך אזוי, ווייל יענער האט אויך אנגעהויבן צו רעדן ניבול פה נאר ווייל ער האט איינעם געהערט רעדן ניבול פה.

די וועלט איז אזוי שאקלדיג

מען דארף זייער אכטונג געבן צו בלייבן אן ערליכער איד. די וועלט איז אזוי שאקלדיג, איין חילוק איז דא וואס איז אמאל נישט געווען, אמאל

איז געווען ווען איינער האט אפגעלאזט אידישקייט רחמנא לצלן, האט ער זיך געטוישט זיין לבוש, מען האט גלייך געוואוסט (יהושע ה, יג): "הלנו אתה אם לצרינו", צי ער איז פון אונזערע אדער נישט, היינט זיצט ער אינאיינעם מיט דיר, ער זיצט מיט דיר ביי איין חתונה, ער עסט שבת ביים טיש מיט דיר, ער עסט הערינג און פיש מיט דיר, ער גייט מיט א שטריימל, בעקעטשע מיט ווייסע זאקן, און ער רעדט ניבול פה, ער רעדט מינות, ער רעדט אפיקורסת, ער מאכט חזק פון רבנים, ער מאכט חזק פון ערליכע אידן.

וועם ווילן זיי א טובה טון?

דער ראש ישיבה שליט"א האט זייער געוויינט פון טיפעניש פון הארץ: דו מאכט חזק פון די תורה? דו מאכסט חזק פון רבנים?! די רבנים וואס בעטן זיך דו זאלסט נישט אריינברענגען א טעלעפאון אינדערהיים, וועם ווילן זיי א טובה טון? זיך אדער דיך?! זיי ווילן דאך נאר דיין טובה!

איך הער פון קינדער ווי זיי וויינען צו מיר: "ראש ישיבה, דער לעבן איז מיר חרוב! איך האב געקוקט נישט גוטע זאכן", איך קוק אים אן: "וואס? דו האסט געקוקט נישט גוטע זאכן? וואו?! זאגט ער: "ביינאכט אין מיין טאטענס טעלעפאון!"

איך פארשטיי נישט, וואס איז דא מעשה? דו ביסט דאך שוין דא, דו פאררופסט זיך שוין א תלמיד היכל הקודש, א תלמיד מוהרא"ש, און דו ביסט נאכאלץ קלוגער צו האלטן אינדערהיים אן אבן נגף?! דיינע קינדער, דיינע זון און טעכטער גייען זיך יעצט מוטשען!

דו לאכסט נאך פון רבנים?

רבנו של עולם דו לאכסט נאך פון רבנים? דו שפעטסט פון רבנים?! וואס וויל ער דען? ער וויל דען עפעס פאר זיך? עס וויל דאך דיך! איך בין געפינדן די הענט, איך קען נישט צוגיין צו יענעם אים פארהאלטן, ווייל אז איך וועל אים פארהאלטן וועט ער אנשרייען זיין קינד: "פארנוואס דארפסטו דערציילן

אלעס וואס טוט זיך אינדער־היים? רעד גארנישט פון אינדער־היים! " אָדער וועט ער ווערן ברוגז אויף מיר.

די הארץ קען פלאצן פון וואס איך הער אלץ צאם פון קינדער! די וואך האב איך נאכאמאל געהאט א סיפור, א קינד קומט צו מיר, ער וויינט אז ער האט געזען שלעכטע זאכן, פֿרעג איך אים: "וואס? דו קוקסט? וואו קענסטו קוקן? דו ביסט דאך אן אפגעהיטענער קינד?" "זאגט ער מיר: "איך קוק אין מיין טאטע'ס טעלעפאון ווען ער שלאפט!" איך טראכט צו מיר: וואס איז די מעשה מיט דעם אינגערמאן? פארוואס איז ער אן אויבער חכם? ! יעצט מוטשעט זיך שוין זיין קינד, ער דארף נאר קוקן איין שלעכטע מיסט, נישט קיין לאנגע זאך, און ער מוטשעט זיך שוין פארן לעבן השם ישמרינו. ער וועט זיך דארפן מוטשען נאך די חתונה, דאס איז ממש ווי א קלעב וואס לאזט נישט אפ דעם מענטש, עס וועט אים נאכלויפן דמיונות.

דו מאכסט חוזק פון א רב? דו מאכסט חוזק פון מוהרא"ש? ! דו ברענגסט אריין אין שטוב דיין טעלעפאון? ! עס איז דאך א לאו אין די תורה (דברים כב, ה): "ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו", לייג נישט קיין בלוט ביי דיר אינדער־היים, מוהרא"ש האט זיך געבעטן מען זאל נישט האבן אינדער־היים נישט קיין קאמפיוטער, לאז דיין שטוב זיין א בית המקדש, דיינע קינדער זאלן אויפואקסן זויבער.

נע, דו קענסט נישט מיינע קינדער...

מען הערט ווי מענטשן פאפן זיך געבען, זיי מיינען: נע, דו קענסט נישט מיינע קינדער, מיינע קינדער דארפן נישט די זאכן, די אלע דרשות איז געמאכט פאר מענטשן וואס ווייסן נישט ווי איין און ווי אויס, מיינע קינדער ווייסן ווי איין און ווי אויס, מיינע קינדער דארפן נישט די אלע זאכן, מיינע קינדער דארפן נישט קיין שידוכים, מיינע קינדער קענען ווארטן ביז די אכצן, ביז די צוואנציג... דיינע קינדער דארפן נישט די זאכן? ! וויפיל יאר דו וועסט נאר לעבן וועסטו נישט געוואויר ווערן וואס דיין קינד ווייסט שוין היינט יעצט יונגער־הייט!

געב אַכטונג מיט װעמען דו דרייַסט זיך, געב אַכטונג װאס פֿאר אַ חֲבֵרִים דו האָסט, איינער װאס שפּעט פֿון ערליכע אידן - לויף אַװעק פֿון אים, איינער װאס מאַכט ליצנות פֿון ערליכע זאכן - גיי אַװעק פֿון אים, אזוי װעסטו האָבן ערליכע קינדער, ערליכע דורות.

אידישע שטיבער װערט חרוב ונחרב, קינדער פֿאלן נעבעך אַװעק פֿון אידישקייט, װייל מען טרייבט ארויס די שכינה פֿון שטוב, מען פֿאלגט נישט װאס די ערליכע אידן זאגן, דאס איז חרפֿן בית המקדש.

נושא ג' - מרה שחורה איז סכנת נפשות!

מען טאר נישט זיין זיין בעצבות ומרה שחורה, מיר האָבן שוין גערעדט דערפֿון ביי סיפורי מעשיות און ביי שלש סעודות, אָבער אזוי ווי נישט יעדער איז דא געווען, װעל איך עס איבער זאגן. "עס איז נישט דא נאך אזא סכנה פֿאר אַ מענטש ווי עצבות און מרה שחורה!" מען זאגט פֿאר אַלע בחורים און אינגעלייט בשם דעם הייליגן צדיק רבי פֿנחס'ל קאריצער זכותו יגן עלינו אז 'תשעה באב טאר מען נישט לאַכן, עס איז סכנת נפשות', דאָרף מען װיסן אז די זעלבע זאך איז מיט עצבות און מרה שחורה, תשעה באב דאָרף מען אַכטונג געבן מען זאל נישט אַרומלאַכן, אָבער עצבות און מרה שחורה איז אַ גאַנץ יאר אַ סכנה! אַ סקונדע עצבות, אַ סקונדע מרה שחורה איז סכנת נפשות!

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מח): "שתכף כשאדם רוצה לכנס בעבודתו יתברך", װען מען הויבט אָן דינען דעם אייבערשטן, "אזי תכף היא עברה גדולה כשיש לו עצבות, חס ושלום", איז אַ גרויסע עבירה צו זיין טרויעריג, "כי עצבות היא סטרא אחרא (זהר נח דף עא)", װייל טרויער קומט פֿון די סטרא אחרא, "והשם יתברך שונא אותה", דער אייבערשטער האָט דאס פֿינט!

מען טאר נישט זיין בעצבות ומרה שחורה

מענטשן מישן אויס די יוצרות, מענטשן װערן דערשראקן, מען מיינט

אז תשעה באב איז א טאג פון זיין בעצבות און מרה שחורה, אבער עס איז נישט ריכטיג, ווען מען זיצט אויף דער ערד, קומט נישט אריין קיין שרעק, א פארלוירנדייט, אן אויפגעגעבנדייט, עס איז נישט דא קיין יאוש, עס איז נישט דא קיין אויפגעגעבנדייט, מען וויינט ווייל מען איז פארטריבן געווארן, דער אייבערשטער האט געשיקט די גוים צו פארברענען דעם הויז פונעם אייבערשטן, דער בית המקדש.

מען דארף האלטן אַבלות, מען דארף זיצן אויף דער ערד, אבער מען טאר נישט זיין בעצבות ומרה שחורה. דער אייבערשטער האט געזאגט מען דארף זיצן אויף דער ערד, יעצט עסט מען נישט, יעצט באדט מען זיך נישט, און די פרויען טוען זיך אויס די צירונגען, עס איז א צייט וואס מען טרויערט, אבער נישט מיט מרה שחורה, נישט פון פארלוירנדייט, נישט פון דערשראקנדייט, פארקערט, איך גלייב ווייטער אינעם אייבערשטן אז דער אייבערשטער האט מיך ליב, דער אייבערשטער איז מיט מיר!

נושא ד' - הפצה.

דער הייליגער רבי איז אמאל געפארן אונטערן וועגנס, אינמיטן וועג זענען אריבער געפארן אסאך זעלנער פון די קאזאקן, האט דער רבי אנגעהויבן צו שמועסן איבער רוסלאנד און די רוסן, וואס עס וועט זיך טון זיי איר ביז משיח וועט קומען, און וואס עס וועט זיין מיט זיי פון נאך ביאת המשיח ביז תחית המתים. רבי נתן און רבי נפתלי זענען דעמאלט מיטגעפארן אינעם וואגן, אויך איז דעם רבינ'ס איידעם ר' יוסקא דארט געווען, ער איז געזיצן נעבן רבי'ן, אויסער דעם זענען געווען אינעם וואגן נאך צוויי מענטשן - אנשי שלומינו - פון טעפליק; אלע האבן געקוקט דעם רבי'ן אין פנים בשעת דער רבי האט דערציילט וואס עס וועט זיין דער סדר פון ביאת המשיח. נאכדעם האט רבי נתן געוואלט איבער שמועסן מיט ר' יוסקא האט ער געזען אז ער ווייסט נישט גארנישט פונעם גאנצן שמועס, אויך ווען רבי נפתלי האט געוואלט איבערגיין מיט די צוויי מענטשן פון טעפליק דעם שמועס האט ער אויך געזען אז זיי ווייסן נישט פון וואס מען רעדט, דעמאלט האט רבי נתן און

רבי נפתלי פארשטאנען אז דער רבי וויל אז קיינער זאל נישט וויסן פון דעם גאנצן שמועס. רבי נתן האט אלעס אפגעשריבן מיט ראשי תיבות, און דאס איז דער ספר "מגלת סתרים". אמאל האט מען שטארק צוגעדרוקט רבי נפתלי ער זאל דערציילן עפעס פון ספר "מגלת סתרים" האט ער געזאגט: "איך טאר גארנישט אנטפלעקן - אזוי האט מיר דער רבי אנגעזאגט - אבער איין זאך קען איך אייך זאגן, ווען דעם רבינ'ס ספרים וועלן אריין גיין אין די וועלט - קען מען זיך גרייטן אויף משיח".

מיט דעם איז מען מקרב די גאולה

וואויל איז דער וואס קען נעמען א חלק אין הפצה, ווער עס קען גיין אביסל פארשפרייטן די הייליגע ספרים, קונטרסים, גליונות, סידים, קארטלעך פון רבי'ן.

עס דרייען זיך ארום בחורים, אינגעלייט, מיידלעך און ווייבלעך, פארלוירענע נשמות, אינדרויסן זעען זיי אויס געהעריג, אבער אינעווייניג זענען זיי פארלוירן. דער מענטש איז פול מיט קשיות אויף די אמונה; ער מיינט אז דער אייבערשטער איז ברוגז אויף אים, ער מיינט אז ער קען שוין נישט תשובה טון ווייל ער האט אפגעקוקט עבירות, די מז' איז אים אינגאנצן מטמט, ווען דו געבסט אים א ספר, א קונטרס פון רבי'ן, לייגט ער עס אריין אין טאש, באלד עפנט ער עס אויף, וועט ער זען שטיין: "דער אייבערשטער איז דא מיט דיר, ביי דיר, נעבן דיר, פארליר דו נישט, האסט א שווערע מינוט? האסט א שווערע טאג? קענסט נישט דעקן די באג? קענסט נישט דעקן די קרעדיט קארד? בעט דעם אייבערשטן, וועסט זען ניסים!"

מיט דעם איז מען מקרב די גאולה. ווען משיח וועט קומען וועלן די מפיצים זיין די ערשטע אין די רייע, עס וועלן קומען אסאך שיינע אידן, יעדער וועט קומען מיט זיין שיינע בעקישטע מיט די זילבערנע שטעקן, אבער די מפיצים וועלן שטיין די ערשטע, משיח וועט וועט דו א נכאפן און זאגן: "דו האסט מיד געברענגט, ווייל דו האסט געגעבן א ספר פאר דעם און זענעם מיט דעם האסטו מקרב געווען גאנצעטע משפחות", ווייל אז דו ברענגסט

צוריק 'איין בחור' צום אייבערשטן, באלד האט ער חתונה, ער שטעלט אויף א שטוב מיט קינדער, אייניקלעך און אור אייניקלעך, קומט אויס אז מיט דעם 'איין גליון', 'איין קונטרס' - פון אמונה, שלום בית, שמירת שבת, וואס דו האסט אים געגעבן האסטו צוריק געברענגט דורי דורות צום אייבערשטן!

נושא ה' - ראש השנה ביים רבי'ן

דער ראש ישיבה שליט"א איז אריין אין א שמועס פון הייליגן רבינים ראש השנה: מען דארף יעצט אסאך מתפלל זיין מיר זאלן קענען זוכה זיין צו גיין צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, עס איז שוין גענטער ווי ווייטער.

דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תז): "שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפילו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפילו הוא בעצמו זכרונו לברכה לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. פי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות", אפילו מענטשן וואס דער רבי קען א גאנץ יאר נישט העלפן, אבער ראש השנה - קען ער יעדן פאררעכטן.

עס איז אן אינטערעסאנטע זאך, א בלינדע שנאה, אנשטאט ראשי ישיבות און רבי'ס זאלן אנכאפן די גאנצע ישיבה, די גאנצע קהלה זיי טראגן צו א צדיק פון צוויי הונדערט יאר צוריק וואס קען יעדן איינעם פאררעכטן, שטייט מען און מען מאכט חוזק פון רבי'ן, און מען לאזט נישט אינגעלייט פארן צום הייליגן רבי'ן, פארנוואס? ווייל זיי האבן מורא אז זיי וועלן באלד נישט האבן קיין מנין, ווייל אלע קומען היינט צום רבי'ן.

ער לויפט פאר זיין לעבן

אז דער שווער זאגט: "אז דו פארסט קיין אומאן נעם איך אהיים מיין טאכטער", און דער טאטע זאגט: "אז דו פארסט קיין אומאן קענסטו נישט האבן א חלק פון מיין ירושה", דארף מען בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל קענען אנקומען קיין אומאן, און נישט קוקן אויף קיינעם.

א מְעַנְטֵשׁ וְאֵס פִּילְט נִישְׁט גוט, קוקט נִישְׁט אויף קיינעם, ער לייגט אַלעס אין דער זייט און זוכט א דאקטער וואס קען אים אויסהיילן, ווען ער וועט זיין געזונט וועט ער צוריק קומען אין בית המדרש אויסהערן וואס דו האסט צו זאגן, אזוי אויף ווען עס ווארט פאר א מְעַנְטֵשׁ א געריכט, עס ווארט אים א משפט, וועט ער נישט צוהערן וואס דער זאגט און וואס יענער זאגט, ער לויפט פאר זיין לעבן, ער זוכט א לוינער.

וואס גייט זיין דעם קומענדיגן מינוט

דארף מען וויסן אז עס קומט ראש השנה גייט מען אונז דן זיין, אוי וואס עס טוט זיך אפ אין א יאר, איך ווייס נישט צי ווייל איך ווער עלטער און איך הער מער מעשיות פון מְעַנְטֵשׁן זעט עס אויס מער שרעקעדיג, אדער די וועלט ווערט טאקע שרעקעדיגער, א מְעַנְטֵשׁ קען נישט וויסן וואס גייט זיין מיט אים דעם קומענדיגן מינוט! באלד זאגט דער דאקטער: קום צוריק נאכאמאל, עפעס טויג נישט מיט דיר אדער מיט דיין ווייב, דער שטערקסטער געלונגעסטער מְעַנְטֵשׁ קען אין איין סעקונדע כאפן אזא שאקל, א סטראוק וכו', און ער ליגט שוין אין בעט...

שבת האב איך געהאט ביי מיר א גאסט, זאגט ער מיר, איך האב געהאט א קאסטעמער, איין טאג האט ער געמאכט אזעלכע קולות אויף מיר, איך האב געמיינט אז דער וועלט ענדיגט זיך, א טאג שפעטער האט ער זיך געבען צאמגעלייגט. ווייסט דען וואס גייט זיין מיט אים?!

קום צום רביין וועסטו אלעס האבן

ראש השנה שרייבט מען אלעס אפ, און עס איז דא דא א רבי וואס זאגט "ווער עס קומט צו מיר אויף ראש השנה קען איך אים העלפן, ראש השנה קען איך אויף יעדן איינעם מלמד זכות זיין, איך וועל טון די בעסטע וואס איז שייך אים צו מתקן זיין", און דער מְעַנְטֵשׁ טראכט נאך: 'וואס וועט מען זאגן אויף מיר? וואס וועלן מיינע חברים טראכטן אויף מיר? און וואס וועט זיין מיט שידוכים?!

די קאפ הייבט זיך צו דרייען מיט אַזעלכע נאַרישע זאַכן, וואס האָסטו מורא? אויב דו פֿאַרסט נישט אויף אומאן גייסטו יא מאַכן שידוכים מיט דיינע קינדער, און אויב דו פֿאַרסט יא אויף אומאן גייסטו נישט מאַכן שידוכים? ...! קום צום רבי'ן וועסטו האָבן שידוכים, קום צום רבי'ן וועסטו אַלעס האָבן.

אויסגעלייזט דיקא דורך אומאן

“אַבער מיין בעל הבית האט מיר געזאָגט אויב איך פֿאַר קיין אומאן קען איך מער נישט צוריק קומען אַרבעטן ביי אים” - זאָג אים: “מיר דאַרפֿן זיך נישט קריגן, דו מוזט מיך נישט צוריק נעמען”, איך וועל נעמען אַן אַנדערע אַרבעט, איך וועל אליינס אַריינגיין אין ביזנעס. דא זענען דא אינגעלייט וואס האָבן געאַרבעט ביטער שווער ביי אַנדערע, און זיי זענען געוואָרן אויסגעלייזט דיקא דורך אומאן, ווייל דער בעל הבית האט אים געזאָגט “דו קענסט נישט צוריק קומען”, איז ער אליינס אַריין אין ביזנעס, ברוך השם. וואס?! איך וועל אַוועקגעבן מיין לעבן פֿאַר מיין בעל הבית!?

ער האט נעבעך אַפּגעקויפֿט אַ בעקעריי

איך האב אַ חבֿר וואס פֿלעגט פֿאַרן קיין אומאן יעדעס יאר אויף ראש השנה, ביז ער האט נעבעך אַפּגעקויפֿט אַ בעקעריי, אזא צרה, ער זאָגט מיר: “די מערסטע קעיק פֿאַרקויף איך ערב ראש השנה, איך קען נישט פֿאַרן צום רבי'ן”, - זאָג איך אים: אַ בעקעריי דאַרפֿסטו?! אויף וואס דאַרפֿסטו אַ בעקעריי אויב דו קומסט נישט אויף אומאן?! קום צום רבי'ן! שטעל אַ צווייטן אַנשטאט דיר אָדער מאך צו דיין געשעפֿט! קום צום רבי'ן, קום פֿאַר דיין לעבן, קוק נישט אויף קיינעם, קוק נישט אויף גאַרנישט!”

אז עס קומט תשעה באב, דאַרף מען זיך מחזק זיין אין מאַכן שלום איינער מיט'ן צווייטן; און אויפהערן צו וויינען און קרעכצן, וואס עס זאל נאַר פֿאַסירן מיט אַ מענטש, אז ער וויינט פֿון שמחה, מיט אַ תקוה, מיט אַ האַפּענונג אז דער אייבערשטער איז דא - דאס איז חשוב ביי אַייבערשטן, אָבער וויינען פֿון פֿאַרלירנקייט איז גאַרנישט ווערד; און זיך מחזק זיין אין הפֿצה.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין אויסגעלייזט ווערן יעדער
איינער פון זיין פריוואטע גלות, מען זאל אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, אנהייבן
דאנקען דעם אייבערשטן, און אנהייבן זיך ליב האבן איינער מיטן צווייטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר
האבן א שיינע לעבן, אמן.

איידער דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן דעם שיעור האט מען
געזינגען עטליכע ניגונים, מיר ברענגען עס דא אראפ:

הגלה נא ופרוס חביבי עלי את ספת שלומך.

השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם.

יבנה המקדש. עיר ציון תמלא. ושם נשיר שיר חדש. וברננה נעלה. הרחמן
הנקדש. תברך ויתעלה. על כוס יין מלא. כברפת ה'.

אני מאמין באמונה שלמה, בבית המשיח, ואף על פי שיתמהמה, עם כל זה
אחכה לו בכל יום שיבוא.

ותערב לפניך עתירתנו פעולה וקרבן. אנא רחום. ברחמך הרבים. השב
שכינתך לציון עירך וסדר העבודה לירושלים.

רחם נא ה' אלקינו על ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל ציון משכן כבודך.
ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל הבית הגדול והקדוש.

די הייליגע תורה זאגט אונז, ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא. אבער דער
הייליגער רבי געבט אונז צו פארשטיין, ואפלו בהסתרה שבתוך הסתרה, בודאי גם
שם נמצא השם יתברך, גם מאחורי הדברים הקשים העוברים עליך אני עומד.

אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלקי
ישעי: כי אבי ואמי עזבוני וה' יאספני.

גלות גלות, ווי גרויס ביסטו, שכינה הקדושה, ווי שייך ביסטו. וואלט דער גלות
קלענער געווען, וואלט די שכינה שענער געווען.

ונפשי נבחלה מאד ואתה ה' עד מתי, טאטע עד מתי.

ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, אין שום מציאות מבלעדיך יתברך כלל,
ובכל תנועה ותנועה, שם אלופו של עולם.

